

man er fattig paa virkelige Argumenter for sit Standpunkt. Til samme Klasse hører Fremdragelsen af Tschernings Udtalelser i 1851—52. Det skulde have Betydning, at Oberst Tscherning i 1851—52 har været stemt for at komme af med Øerne! Men tænk saa paa, at Oberst Tscherning et Par Aar derefter med stærke Ord imødegik Tanken om at oprette Landbohøjskolen, for, sagde han, det er noget, der kun vil komme de store Landbrugere til gode — de smaa vil aldrig faa Nytte af den! Og saa drager man Oberst Tschernings Udtalelser frem som et Vidnesbyrd, der skal støtte Salget af Øerne i dette Øjeblik!

Ganske vist har der ogsaa fra tidligere Regeringers Side været Ønske om at sælge disse Øer, og det er noget, vi ikke alene ikke har modsagt, for det kunde jo ikke nytte os noget, da det er Kendsgerninger — men vi har heller ikke undladt at fremdrage det paa de Møder, vi har holdt om Sagen, og vi har gjort det, netop fordi vi ønskede, at denne Sag ikke skulde blive nogen Partisag. Men naar der i tidligere Tid har været saadanne Ønsker fremme, maa man dog ikke undlade at tage Hensyn til, at Anskuelserne i meget væsentlig Grad har forandret sig, og det netop paa dette Punkt. Der har været Tider, hvor man selv i store Lande slet ikke mente, at der var Grund til at ofre noget paa Erhyvelsen af Kolonier. Det er en bekendt Sag, at f. Eks. Bismarck var imod det; ja, selv i England har der været et Tidspunkt, hvor man ikke var begejstret for det store Kolonialrige. Men nu ligger Sagen jo ganske anderledes. Nu er man naaet til almindelig Erkendelse af, at Europa med den Folkeformerelse, det har, og — hvad der siger langt, langt mere — med den Stigning af Levefoden, som det har, ikke kan klare sig ved at handle med og producere for sig selv, men maa skabe sig Markeder udenfor sig selv, og dette naturligvis i langt borte liggende Lande, hvor man saa lidt efter lidt maa faa Befolkningernes Forbrug øget, for at man der kan modtage Afsætningen fra Europas Produktion. Det er nu alle soleklart, at denne Afsætningsmulighed kan ikke undværes; i den Grad soleklart, at selve det store og for Europa maaske ødelæggende Drama, som vor Tid oplever, jo i Virkeligheden ikke har sin Grund i andet end netop i denne Erkendelse. Derfor kan man ikke saadan uden videre parallelisere, hvad tidligere Regeringer har gjort og ønsket i denne Sag, med, hvad den nuværende Regering bør

gøre og ønske. Man kunde have ventet, at den nuværende Regering havde haft en ganske anden Opfattelse af Betydningen af, at vi beholder disse Kolonier, og at den ikke saa glat, som Tilfældet har været, var gaaet ind paa Tanken om at sælge dem, saa meget mere som der jo netop under Krigen var den bedste Grund af Verden til overhovedet ikke at give sig af med dette Spørgsmaal.

Til samme Kategori hører ogsaa det Raad, det eneste, som man har at give St. Croix, og som gives med saa megen Vægt fra radikal Side, det, som blev betonet atter og atter af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Johs. Fog-Petersen), som slog det fast som Kardinalpunktet, som Grundpunktet, som det, det hele drejede sig om: Vi kan ikke give St. Croix Markedet; det kan kun faa sit Marked ved at høre til Amerika, det vil sige ved at krybe ind bag den amerikanske Toldmur. Det er fra et æret radikalt Medlem, dette Raad gives. Saadan helt i Harmoni med radikalt Syn paa Toldlovgivning kan jeg ikke se, det er; men maaske vil radikal Dialektik være i Stand til at vise, at denne Harmoni alligevel er til Stede. Nej, naar der er saadanne stadig nedadgaende Priser, tror jeg, man maa se igennem tekniske Fremskridt at gøre det muligt at faa Priserne til at slaa til overfor Produktionsomkostningerne, og det er der jo intet som helst i Vejen for. Kølpin Ravns Afhandling har givet al ønskelig Oplysning i saa Henseende. Det er i Virkeligheden den tilbageblevne Drift paa St. Croix i Forbindelse med de Uaar, Øen har haft i de senere Aar, der gør, at det ikke har kunnet rentere sig for Øen at dyrke Sukkerrør. Naar man lader det Vand, som skal befrugte Jorden, løbe bort, og naar man driver den samme Beplantning i henvend et Par Hundrede Aar, saa ved da ethvert Barn her i Landet, at Produktionen maa blive derefter; og naar man saa skal sælge paa Verdensmarkedet, maa man jo finde sig i den Pris, der dikteres udefra; og kan paa Grund af den tilbageblevne Teknik Produktionsomkostningerne ikke dækkes, ja, saa er det Teknikkens Skyld, og saa maa Løftestangen sættes ind der.

Der var en Udtalelse af den højtærede Udenrigsminister, som undrede mig noget, fordi det forekommer mig, at den gaar en af de Udtalelser, der er fremkommet netop fra radikal Side, noget nær. Det var den Udtalelse, at United States ikke nærede nogen Interesse for St. Croix. Vi har